ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 4ο - ΤΕΥΧΟΣ 22ο - ΙΟΥΛΙΟΣ/ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2009

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΛΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Διμηνιαῖο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 4ο ΤΕΥΧΟΣ 21ο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ἱδρυτής-Ἐκδότης
Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὕλης
Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ἱστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Ἀριθμ. Λογ.: Ε.Τ.Ε.
342/296376-07

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου
Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου 3

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου
Θερινοί Πειρασμοί 6

Ἀρχιμ. Θωμᾶ Ἀνδρέου
Ἡ λειτουργική ἀγωγή τῆς Χριστιανικῆς οἰκογένειας 8

Πρωτ. Θεοχάρη Καλπάκογλου
Ἱερός Ναός Προφήτου Ἠλία Παλαιοχωρίου 10

Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου
Ἡ τιμή τοῦ Πνευματικοῦ ἐργάτου 12

Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
«ΠΑΝΔΗΜΙΕΣ» Ἀπληστίας 14

Θεοδώρου Λυμπεράκη, Δικηγόρου-Ἱστορικοῦ
Ὁ Βυζαντινός Ὀβηλός καί ἡ Ἱ.Μ. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου 16

† Ε.Χ.
Σταχυολογήματα 18

Γεωργία Πετρίδου
Ἡ πίστη τοῦ μυλωνᾶ 20

Σωτηρία Δ. Ἀργυρίου
Στήν Κοίμησή Σου, Θεοτόκε 21

Χρονικά Ἱ. Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως 22

Ἐξώφυλλα: Ἀπό τό φωτογραφικό ἀρχεῖο τοῦ π. Ἰωάννου Λιγνοῦ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Πρὸς τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸν
τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες

1. Τιμή γῆς καί οὐρανοῦ

Ἀνέτειλε καὶ πάλι στὸ στερέωμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους ἡ κοσμοχαρμόσυνη ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Καὶ ἐπὶ ἡμέρες τώρα, τόν Δεκαπενταύγουστο, **ὅλος σχεδὸν ὁ χριστιανικὸς κόσμος** σπεύδει μὲ πίστη καὶ εὐλαβικὴ διάθεση στοὺς ναούς, σὲ ἱερὰ προπάντων καὶ σεβάσμια Προσκυνήματα καὶ Μοναστήρια παλαίφατα γιὰ νὰ ἐκφράση τὸν σεβασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ Μητέρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἰδιαιτέρως σήμερα, τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς, κορυφώνεται ἡ τιμὴ πρὸς τὴν Θεομήτορα. Τιμὴ θὰ λέγαμε ἐπίγεια ἀλλὰ καὶ οὐράνια. **Τὴν Κοίμηση τῆς πανυπερευλογημένης Θεοτόκου δοξάζουν καὶ οἱ οὐράνιες Δυνάμεις,** Ἀρχαί, Ἐξουσίαι, Θρόνοι καὶ Κυριότητες. Ὁ πρῶτος τῶν ἀγγελικῶν Δυνάμεων, ὁ Ἀρχάγγελος καὶ πρωτοστάτης Γαβριήλ, δὲν κατέβηκε κάποτε καὶ δὲν ἐπισκέφθηκε τὴν Παρθένον Μαριὰμ γιὰ νὰ τῆς μεταδώση τὰ χαρμόσυνα ρήματα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ; Ἀλλὰ καὶ ἀργότερα, πόσες φορὲς ἄγγελοι φωτεινοὶ καὶ προστάτες δὲν ἦλθαν ἐξ οὐρανοῦ γιὰ νὰ περιφρουρήσουν τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ τὸν Μονογενῆ της;

Πῶς, λοιπόν, σήμερα, ἀνήμερα τῆς πάνσεπτης ἑορτῆς της νὰ μὴ χαίρουν οἱ ἄγγελοι μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ νὰ μὴ δοξάζουν ἀπὸ κοινοῦ τὸν Θεὸν γιὰ τὶς ἀνυπέρβλητές Του Δωρεὲς; **Ποιά θεία Δωρεὰ μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μὲ τὴν Παναγία μας;** Ποιὸ ἄλλο καύχημα, ποιὸ ἐγκαλλώπισμα ἀνώτερο ἔχει τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο; Ποῦ ἀλλοῦ ἔχει νὰ προσφύγη ὁ χριστιανὸς πιὸ εὔκολα καὶ ἀσφαλέστερα

ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Παναγία, ὅταν οἱ πάντες ἐκ πείρας γνωρίζουν, ὅτι «πολὺ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου»;

Παγκόσμια καί οὐράνια
ἄς εἶναι ἡ τιμή πρός τήν θεοτόκο!

2. Ἡ πορεία τοῦ κόσμου

Χαίρομεν γιὰ τὸ γεγονὸς αὐτὸ καὶ ἐμεῖς οἱ ταπεινοὶ ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας καὶ δοξολογοῦμε τὸν Ὕψιστο, διότι παρὰ τὴν τρομερὴ καὶ ἀνυπολόγιστη ἀρνητικὴ ἐπίδραση, ποὺ ἀσκεῖ σήμερα **τὸ κοσμικὸ φρόνημα** καὶ πνεῦμα, μὲ μύριους τρόπους, ἐπάνω στοὺς χριστιανούς, καὶ ἰδίως τοὺς νέους, **δὲν κατάφερε νὰ κάμψη τὶς ἐσωτερικὲς ἀντιστάσεις τῶν πιστῶν.** Παραδόσεις αἰώνων κρατοῦν τοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανοὺς κοντά στὸν σεβασμὸ καὶ τὴν εὐλάβεια στὸ Πρόσωπο τῆς Θεοτόκου.

Δὲν θὰ ἀργήσουν δὲ καὶ ὅσοι μὲ προκατάληψη ἀντιμετωπίζουν τὸ θέμα τῆς πίστεως νὰ συνειδητοποιήσουν ὅτι ὅλες οἱ κοσμικὲς καὶ γήινες θεωρίες εἶναι τελείως ἀνίκανες νὰ ἱκανοποιήσουν τὶς βαθύτερες ἐφέσεις τῆς ψυχῆς. **«Ὁ κόσμος παράγεται»,** (Α Ἰωάν. 2,17) κατὰ τὴν Γραφὴ καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸν καὶ οἱ διάφορες ἰδέες καὶ ἀντιλήψεις του, ποὺ φανερὰ ἤ συνεσκιασμένα ἀντιστρατεύονται τὴν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου. **«Πρὸς κέντρα λακτίζουν»** (Πράξ. 26,14) πάλι κατὰ τὸν εὔστοχο Γραφικὸ λόγο ὅσοι προσπαθοῦν νὰ δηλητηριάζουν τοὺς ἄλλους, καὶ ἰδίως τοὺς νέους, καὶ νὰ

σπείρουν ζιζάνια στὶς ψυχὲς των καὶ ταραχὴ καὶ ἀπόγνωση. Μία ἡμέρα θὰ ὁμολογήσουν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τεταπεινωμένοι **«Σοὶ μόνω ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε».** (Ψαλμ. 50, 6).

3. Δεηθῶμεν

Ἀλλὰ τέτοια ἁγία ἡμέρα ἂς μὴ κρατᾶμε πολὺ τὸ βλέμμα τῆς ψυχῆς μας στὴν ἄσχημη πλευρὰ τῆς κοινωνίας μας. Ἂς τὸ στρέψωμε εὐλαβικά, μὲ πίστη, πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο μας καὶ **ἂς τὴν παρακαλέσωμε καὶ γιὰ ἐκείνους τοὺς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι τὴν λυποῦν,** διότι πεισματικὰ ἀντιστρατεύονται στὸ θέλημα καὶ τὸν λόγο τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ της. Καὶ λυπεῖται ἀσφαλῶς ἡ Παναγία μας, ὅταν ἀπὸ τὶς ἀψίδες τοῦ οὐρανοῦ βλέπει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων νὰ ἐκφράζουν τὴν ἀπιστία τους στὶς βασικὲς ἀρχὲς τοῦ Εὐαγγελίου Του. Νὰ μάχωνται μὲ ποικίλους τρόπους τὴν Ἐκκλησία Του, τὴν Ἐκκλησία Του ἣν περιεποιήσατο τῷ ἰδίῳ Αὐτοῦ Αἵματι. **Τί πταίει ὁ Κύριος** ἢ ἡ Ἐκκλησία Του, τὸ Ὕψιστο Δημιούργημα Του, **ἐὰν μερικὰ μέλη της ἀγνόησαν τὶς ὑποσχέσεις** των καὶ παρεσύρθησαν ἀπὸ τὴν ὁρμὴ τῶν παθῶν καὶ τῶν ἀδυναμιῶν των;

Σήμερα, ἑπομένως, Ἀγαπητοὶ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, ἂς ἑορτάσωμε εὐπρεπῶς, θεοπρεπῶς, ὅπως ἁρμόζει στοὺς Ὀρθοδόξους χριστιανοὺς, τὴν κορυφαία καὶ χαρμόσυνη Θεομητορικὴ ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καὶ ἂς τὴν ἱκετεύσωμε καὶ ὑπὲρ ὅλων τῶν παιδιῶν της, τῶν συνανθρώπων μας, ποὺ μένουν ἀκόμη μακρυά, γιὰ διαφόρους λόγους, ἀπὸ τὴν πίστη τοῦ Υἱοῦ της καὶ μάλιστα μερικοὶ στὰ θλιβερὰ στρατόπεδα τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Τέλος **παρακαλῶ νὰ θυμηθοῦμε σήμερα καὶ τὴν Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,** τὸ μαρτυρικὸ Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, ἀπὸ τὸ Ὁποῖο καὶ ἡ ταπεινή μας Μητρόπολη ἔχει τὴν πνευματικὴ ἐξάρτηση καὶ στὸν περιφερόμενο δίσκο νά προσφέρωμε, ὅ,τι ὁ καθένας εὐαρεστεῖται ὑπὲρ τῶν πολλαπλῶν του ἀναγκῶν.

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ!
Η ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟΣ ΣΚΕΠΗ ΚΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΑΝΤΩΝ ΥΜΩΝ!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Θερινοί Πειρασμοί

Ὑπό τοῦ πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου

1. Ἡ ἔννοια: πειρασμός

Ἡ ἔννοια *πειρασμός* εἶναι συγκεκριμένη καί ἀφηρημένη, εἶναι προσωπική, ἀλλά καί εὐρεῖα. Γι᾽ αὐτό καί στήν Κυριακή Προσευχή ὑπάρχει ἡ γνωστή φράση **«...καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν...»,** ἀλλά καί στήν ἐπί τοῦ Ὄρους Ὁμιλία βλέπουμε τόν πειρασμό ὡς συγκεκριμένη ἔννοια στό πρόσωπο μάλιστα τοῦ ἄρχοντα τῶν δαιμόνων, ὁ ὁποῖος ἔχει τό θράσος νά ἐκπειράσει ἀκόμη καί αὐτόν τόν Κύριον.

Ἡ ἀγωνία τοῦ καλοῦ ποιμένος τό καλοκαίρι.

Μία δέ ἀπό τίς ὀνομασίες τοῦ δαίμονος εἶναι καί ἡ τοῦ πειρασμοῦ. **Στήν εὐρύτερη ἔννοια κάθε ἐπιθυμία εἶναι καί ἕνας πειρασμός,** ὅταν μάλιστα ἡ ἐπιθυμία ἅπτεται τήν ἴδια πολυποίκιλη καί πολύμορφη ἁμαρτία, τότε ὁ πειρασμός αὐτός εἶναι ἄνομος καί ἀνήθικος. Πολλές φορές ὁ Κύριος στήν ἐπίγεια ζωή Του προέτρεπε τούς μαθητάς Του νά μήν πέσουν στούς πειρασμούς. Μέ τό ἴδιο πνεῦμα καί ἐμεῖς ἔχουμε τήν ὑποχρέωση νά προτρέπουμε τά πνευματικά μας τέκνα νά διακρίνουν, νά προσέχουν καί νά ἀποφεύγουν τούς πειρασμούς.

2. Ἠθική στατιστική

Ἡ θερινή περίοδος εἶναι περίοδος ἐπιρρεπής στόν πειρασμό καί τήν ἁμαρτία. Ἰδιαίτερα στίς μέρες μας, ὅπου τά **μεικτά μπάνια, ἡ ἀποβολή τῶν ἐνδυμάτων,** οἱ θερινές ἄδειες, ἡ ἐλευθερία καί ἐλευθεριότητα, πού διακρίνει τίς κινήσεις μας σέ θερινά καταστήματα, σέ θερινές ἐκδρομές καί συγκεντρώσεις, σέ ἐκδηλώσεις ἀναψυχῆς, ἔχουν τόσο κοντά τόν πειρασμό, πού πολλές φορές ἤ εἶναι δυσδιάκριτος ἤ πανίσχυρος. Ὅσο ἐπιτρέπει ἡ ἱερατική μου δεοντολογία νά ἐπεκταθῶ στό σοβαρό θέμα τῶν θερινῶν ἁμαρτημάτων, ἔχω μέ πόνο νά ἀναφέρω πώς **τά περισσότερα διαζύγια ξεκινοῦν μετά τίς θερινές διακοπές, τά περισσότερα ἀτυχήματα συμβαίνουν στήν περίοδο τῶν θερινῶν διακοπῶν,** ἡ περισσότερη δυστυχία διέπει τά ζευγάρια στήν ἐπιστροφή τους ἀπό τίς διακοπές. Καί ὅλα αὐτά διά τόν ἁπλούστατο λόγο, πώς σέ χρόνια σάν καί αὐτά, ζοῦμε τήν ἄρνηση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἠθικοῦ νόμου μέ **ἄκρατο καί ἀχαλίνωτο εὐδαιμονισμό,** μέ χαλαρούς τούς οἰκογενειακούς δεσμούς, μέ ἰσοπεδωτικές τάσεις, πού ἐκπηγάζουν ἀπό τίς

ὀλέθριες θεωρίες περί ἰσότητας (λανθασμένης ἐννοῶ) περί χρήσεως καί καταχρήσεως τοῦ σώματός μας μέ σκοπό τήν ἱκανοποίηση ὁποιασδήποτε ἐπιθυμίας μας, εἶναι πανεύκολο ὁ πονηρός ἐνδεδυμένος τόν πειρασμό νά προσβάλλει, νά προβληματίσει, νά διαλύσει καί νά καταστρέψει ἀκόμα ἄτομα καί οἰκογένειες πού ἐθεωροῦντο ἰσχυρά στήν ἀντιμετώπιση τῶν πειρασμῶν. Γι᾽ αὐτό τό λόγο **ἡ Ἐκκλησία μέ τούς ποιμένες προτάσσει τίς δικές της πνευματικές πινακίδες** ὑπενθυμίζοντας στούς λουομένους καί σ᾽ ὅλους γενικά πού παραθερίζουν, ὄχι τό προσοχή ἀπό τίς μέδουσες ἤ ἀπό τούς καρχαρίες, ἀλλά **προσοχή** ἀπό τούς πειρασμούς.

3. Ἡ ἀγωνία τοῦ Ποιμένος

Πόθος μας διακαής εἶναι νά ἐπιστρέψουν ὅλα τά πνευματικά μας τέκνα ἀπό τήν θερινή περίοδο πνευματικῶς ἀναπτερωμένα, ὡριμώτερα, εὐτυχέστερα καί δυνατότερα. Ἄλλωστε θά μποροῦσα νά **προτείνω τόν προσκυνηματικό τουρισμό,** πού εἶναι τόσο ἐπωφελής μέ ἐπισκέψεις στά γραφικά μας βουνά, στά ἱστορικά μας μοναστήρια, στούς ἀρχαιολογικούς μας χώρους, στίς λαμπρές ἐκκλησιές μας, στίς ἀλησμόνητες πατρίδες καί σέ τόπους γενικά, ὅπου εἶναι ἀνύπαρκτος ὁ ἁμαρτωλός πειρασμός.

Εἶναι βαθειά ἡ θλίψη μας καί ἄφατος ὁ πόνος μας ὅταν διαπιστώνουμε μετά τήν ἐπιστροφή τῶν διακοπῶν καί τό τέλος τοῦ θέρους νέους καί νέες νά **ἔχουν εἰσχωρήσει στόν ὀλέθριο κόσμο τῶν ναρκωτικῶν, νά ἔχουν ὑποστεῖ τίς καταστρεπτικές συνέπειες τοῦ ἀλκοόλ,** νά ἁπλώνουν τά φτερά τους γιά φανταστικές πτήσεις καί νά προσγειώνονται μέ κατεστραμμένες τίς προσωπικότητές τους, νά κατακλύζουν τά νοσοκομεῖα πολλές φορές μέ τήν πικρότερη κατάληξη. Νά εἰσέρχωνται στόν δολερό κόσμο τῶν σαρκικῶν πειρασμῶν ἀκόμη καί μέ ἀσθένειες πού μαστίζουν δυστυχῶς τήν ἀνθρωπότητα. Νά ἐπιστρέφουν στά σπίτια τους βυθίζοντας τίς οἰκογένειές τους σέ ἀνείπωτη δυστυχία καί καταστροφή πνευματική καί περιουσιακή.

Δέν εἶναι δυστυχῶς αὐτή ἡ ὠμή πραγματικότητα; Δέν εἶναι ὑποχρέωση μας νά ἐπισημάνουμε αὐτούς τούς κινδύνους πρός ἀποφυγήν; **Δέν εἶναι καθῆκον μας νά φωνάξουμε μέ ὅλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς μας προσοχή στούς πειρασμούς τοῦ θέρους;**

Ἡ Λειτουργική ἀγωγή τῆς Χριστιανικῆς Οἰκογένειας

Ἀρχιμ. Θωμᾶ Ἀνδρέου

1. Πρώτη Ἐκκλησία

Οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, μᾶς πληροφοροῦν ὅτι **ὁ νεαρός Εὔτυχος ἐκκλησιάζεται τήν Κυριακή μαζί μέ τούς ἐνηλίκους** (Πράξ. κ΄ 6-12), ὁ Μάρτυς καί Φιλόσοφος Ἰουστῖνος ἀναφέρει στήν Ἀπολογία του (148 μ.Χ.), ὅτι ἐπί τῶν ἡμερῶν του ὑπῆρχαν «πολλοί τινές καί πολλαί ἑξηκοντοῦται καί ἑβδομηκοντοῦται, οἵ ἐκ παίδων ἐμαθήτευσαν τῷ Χριστῷ» (Ἰουστίνου Ἀπολογία Α΄, Β.Ε.Π. 3, 168) Ἐπίσης σημαντική πληροφορία γιά τήν συμμετοχή τῶν παιδιῶν στήν Θεία Λατρεία μᾶς δίνει ἡ Δυτική μοναχή Αἰθερία τοῦ 4ου αἰῶνος μέ τό περίφημο Ὁδοιπορικό της στούς Ἁγίους Τόπους, ὅπου ἀναφέρει σχετικά: «Στόν ἑσπερινό, ὁ διάκονος προφέρει τό ὄνομα καθενός πιστοῦ καί **πολυάριθμος χορός παιδιῶν μέ δυνατή φωνή ἀπαντᾶ: Κύριε ἐλέησον»** (Κ. Φράγκου: «Ἡ Παιδική λατρεία» Ἰωάννινα 1963, σελ. 25).

2. Δ΄ αἰών

Ἐκεῖ ὅμως πού ἡ Χριστιανική οἰκογένεια ζεῖ ὅλο τό μεγαλεῖο τῆς λειτουργικῆς μυσταγωγίας, εἶναι ἀπό τόν 4ο αἰῶνα καί μετά, ὁ ὁποῖος δικαίως ὀνομάσθηκε «χρυσούς αἰών» τῆς Ἐκκλησίας. Καυχῶνται οἱ μεγάλοι Καππαδόκες γιά τήν χριστιανική ἀνατροφή τους, γιά τίς ὑπέροχες μητέρες τους, **Ἀνθούσα, Ἐμμέλεια καί Νόννα, οἱ ὁποῖες μετέτρεψαν σέ κατ' οἶκον Ἐκκλησίες τά σπίτια τους** καθώς ἐπίσης σέ τόπους θερμῆς προσευχῆς καί διηνεκοῦς κατανύξεως. Χαρακτηριστικό παράδειγμα **ἡ ἀδελφή τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Γοργονία ἡ ὁποία ἀπέθανε ἐν ὥρᾳ προσευχῆς,** ἐντός τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἰκονίου. Ἡ δέ μάμμη τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, μετέτρεψε τήν οἰκία της σέ οἶκο λατρείας. (Ἀθανασίου Σκαρμογιάννη: «Μητέρες Ἡρωΐδες» ἐκδόσεις Σωτῆρος).

3. Βυζάντιο

Εἰσερχόμεθα στήν περίοδο τοῦ Βυζαντίου ὅπου ὁ Χριστιανισμός καί ἡ Ὀρθοδοξία μας, ζοῦν τήν ἀνθηρότερη περίοδό τους. Αὐτοκράτορες, πρίγκιπες, στρατηγοί, ἱερωμένοι ἁμιλλῶνται γιά τούς καλύτερους δασκάλους –μοναχούς γιά τά παιδιά τους, γιά τήν δημιουργία Ναῶν ἐντός Ἀνακτόρων καί ἁπλῶν οἰκιῶν μέ πλήρη ἐφαρμογή τῆς λειτουργικῆς ζωῆς σέ ὅλα τά μέλη τῶν οἰκογενειῶν τους. Πλεῖστοι ὅσοι ἱστορικοί συγγραφεῖς καί χρονογράφοι, (Φραντζῆς, Κουκουλές, Παπαρηγόπουλος) μέ ἀναφορές μέσα ἀπό τά κείμενά τους γιά τήν **Βυζαντινή οἰκογένεια,** ἐξαιρέτως ἀναφέρονται στή **κατ' οἶκον Ἐκκλησία** καί στόν **ἀκατάλυτο δεσμό της μέ τήν Ὀρθόδοξη πίστη καί λειτουργική ζωή.**

4. Τουρκοκρατία

Τό ἔρεβος τῆς Τουρκοκρατίας, ὁδηγεῖ σέ κρίση τήν Ρωμιοσύνη. Τότε ὅμως, δημιουργοῦνται καί τά ἀποτελέσματα αὐτοῦ τοῦ οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ μέ τήν λειτουργική ἀγωγή τῶν παιδιῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού σήμερα τιμοῦμε στίς χορεῖες τῶν **Νεομαρτύρων,** παιδιῶν πού **δέν κατέστη δυνατόν νά ξεχάσουν τά οἰκογενειακά τους βιώματα** καί ὁδηγήθηκαν σέ μαρτυρικό θάνατο!

5. Τί προσφέρει ἡ Ἐκκλησία στό παιδί

Ἀπό ἐκείνην τήν ὥρα πού τό ζεῦγος βιώνει τό ἴδιο αὐτό πού ὀνομάζουμε λειτουργική ἀγωγή, οὐσιαστικά ζώντας τήν μυστηριακή ζωή Τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι δυνατόν τά παιδιά αὐτοῦ τοῦ Χριστιανικοῦ ζεύγους νά μείνουν μακράν αὐτῆς τῆς ἀγωγῆς; Νομίζω πώς **κάποια βιώματα μένουν γιά πάντα χαραγμένα στήν μνήμη μας.** Ἡ Ἁγία Μητέρα Ἐκκλησία ἀπό τήν πρώτη κιόλας στιγμή εὔχεται σέ κάθε νέο ζευγάρι, πού κάτω ἀπό τούς θόλους της δίνει ὅρκο πίστης, ἀφοσίωσης καί ἀγάπης, νά ἔχει καλλιτεκνίαν καί εὐτεκνίαν. Ἀκόμη **ἡ Ἐκκλησία παρακολουθεῖ μέ τίς εὐχές Της τό παιδί «ὅταν ἀπέρχηται λαμβάνειν τά ἱερά γράμματα»** καί τό συνοδεύει σέ ὅλα τά στάδια τῆς ζωῆς του μέ τήν οὐράνια Χάρη καί εὐλογία Της. Ἔτσι ἡ οἰκογένεια γίνεται ἡ «κατ' οἶκον Ἐκκλησία» τήν ὁποίαν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος χαιρετίζει στά πρόσωπα τῶν Ἁγίων Ἀκύλα καί Πρίσκιλλας. (Κορ. Α΄, ιστ΄ 19).

Ἡ ἐμπειρία καί ἡ πράξη τῆς Ἐκκλησίας μας, μά καί πρόσφατες ἔρευνες καί διαπιστώσεις τῆς ἐπιστήμης, ἀποδέχονται πώς ὄχι ἀπό τήν γέννηση, μά **ἀπό τήν κύηση ἀκόμα, τό παιδί δέχεται ἐπιδράσεις τοῦ περιβάλλοντος,** ἑπομένως καί τῆς λατρευτικῆς ζωῆς τῆς μητέρας καί συνοδοιπορεῖ μαζί της πρός τήν αἰωνιότητα (Π. Ν. Βασιλειάδη, «Πότε ἐμψυχοῦται τό ἀνθρώπινον ἔμβρυον». Ἐκδ. Σωτήρ σελ. 58). Γνωρίζουμε ἀπό τήν Ἁγία Γραφή πώς ἕνα κυοφορούμενο παιδί μπορεῖ νά αἰσθανθεῖ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ: **Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος «ἐσκίρτησεν... ἐν ἀγαλλιάσει» στήν κοιλιά τῆς Ἁγίας Μητέρας του «ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τόν ἀσπασμόν τῆς Μαρίας»** τῆς Μητέρας τοῦ Κυρίου (Λουκ. α΄ 41). Σημαντικότατα εἶναι γιά τήν προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ, τά πρῶτα πέντε χρόνια τῆς ζωῆς (Μαθαίνω τό Θεό: Ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας 1992 σελ. 12). Τό νήπιο ἀπομνημονεύει εὔκολα τίς γνώσεις καί τίς ἐμπειρίες πού ἀποκτᾶ μέ τίς αἰσθήσεις του. Ἀνακαλύπτει τόν κόσμο καί **ὅ,τι χαράσσεται στήν ἁπαλή ἀκόμα ψυχή τοῦ παιδιοῦ «κανείς δέν θά μπορέσει νά τό σβήσει πιά. Θά γίνουν σάν τήν σφραγίδα πάνω στό κερί»** ὑπογραμμίζει ὁ Ἱερός Χρυσόστομος (Μαθαίνω γιά τόν Θεό, σελ. 28).

6. Λειτουργικές ἐμπειρίες

Ὅλα αὐτά, μᾶς βεβαιώνουν γιά τήν ἐξαιρετική ἐπίδραση πού μπορεῖ νά ἔχει ἡ λατρευτική ἀτμόσφαιρα μέσα στήν ὁποίαν ζεῖ, κινεῖται καί μεγαλώνει τό κάθε παιδί, πού μπορεῖ μέν νά μήν καταλαβαίνει, ἐμποτίζεται ὅμως ἀπό τίς ἐμπειρίες τοῦ περιβάλλοντος μέσα στό ὁποῖον ζεῖ. **Ἡ προσευχή τῆς οἰκογένειας μπροστά στό εἰκονοστάσι καί κατά τήν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, τό εὐλαβικό ἄναμμα τῆς κανδήλας, ὁ ἁγιασμός, τό εὐχέλαιο, τό σημεῖο τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἑτοιμασία τοῦ προσφόρου** ἀπό τήν μητέρα ἤ τήν γιαγιά, εἶναι οἱ πρῶτες λειτουργικές ἐμπειρίες τοῦ παιδιοῦ. **Ὁ Μέγας Βασίλειος** προτρέπει καί δικαιολογεῖ: **«προσευχαί μέν κοιναί καί παισί καί πρεσβυτέροις ἔστωσαν... τοῖς μέν γάρ παιδίοις ἐθισμός ἐκ τοῦ ζήλου τῶν τελειωτέρων πρός κατάνυξιν καί τοῖς προάγουσιν οὐ μικράν ἐν προσευχαῖς ἡ παρά τῶν νηπίων βοήθεια»** (Μ. Βασιλείου «ὅροι κατά πλᾶτος» ἐρ. ιε Ε.Π.Ε. τ. 8ος σελ. 254).

Οἱ Χριστιανοί γονεῖς ἄς Φροντίζουν τήν λειτουργική καλλιέργεια τῶν παιδιῶν τους.

Ἱερός Ναός Προφήτου Ἠλία Παλαιοχωρίου

Ὑπό τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου
Θεοχάρη Καλπάκογλου

1. Ἱστορικό τοῦ Ναοῦ

Ἡ ἱστορία ἀνεγέρσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ἠλία Παλαιοχωρίου, τοῦ Δήμου Παγγαίου, ἀνάγεται περίπου στίς **ἀρχές τοῦ 1700 μ. Χ.**, στήν ἴδια τοποθεσία, ὅπου προϋπῆρχε μικρός ἀπέριττος ὁμώνυμος ναΐσκος, 3 Χ 3 μέτρων, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνοικοδόμηση χάνεται μέσα στούς αἰῶνες.

Ὁ ναός βρίσκεται σχεδόν στό κέντρο τοῦ Παλαιοχωρίου. Αὐτό μάλιστα προξενεῖ ἀπορία, γιατί ὡς γνωστόν ὁ Προφήτης Ἠλίας εἶναι ὁ κατ' ἐξοχήν «ἅγιος τοῦ βουνοῦ» καί σύμφωνα μέ τήν παράδοση οἱ χριστιανοί οἰκοδομοῦν ναούς πρός τιμή του πάνω στά βουνά, σέ ἀρκετή ἀπόσταση ἀπό τούς οἰκισμούς τους.

Ὄντως, λοιπόν, τήν ἐποχή ἐκείνη τῆς πρωτοανεγέρσεώς του, **ὁ ναός βρίσκονταν ψηλά, μέσα στό καστανόδασος, ἐνῶ ὁ τότε οἰκισμός, στήν πεδιάδα τοῦ ὄρους Παγγαίου**, ἐκεῖ ὅπου σήμερα περνᾶ ἡ Ἐθνική ὁδός Ἐλευθερουπόλεως - Σερρῶν, στήν συγκεκριμένη τοποθεσία, ὅπου καί τό τοπωνύμιο «Παλιοχώρα», πού ὑπενθυμίζει μέχρι καί στίς ἡμέρες μας τήν ὕπαρξη τοῦ παλαιοῦ χωριοῦ.

Ὁ ναΐσκος, ἀρχικά λειτουργοῦσε ὑπό τήν μορφή Ἐξωκκλησιοῦ, ἐνῶ ἀργότερα, **ὅταν οἱ κάτοικοι τῆς «Παλιοχώρας» μετεγκαταστάθηκαν** - ἀρχικά μόνο ἐννέα οἰκογένειες – στήν σημερινή τοποθεσία τοῦ Παλαιοχωρίου, ὁ ναός ὀλίγον ἀνακαινίζεται καί **ἀποτελεῖ τόν Ἐνοριακό** τόπο προσευχῆς. Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου, ἀκόμη περισσότεροι χριστιανοί συγκεντρώθηκαν στήν περιοχή μέ ἀποτέλεσμα ὁ λατρευτικός χῶρος του νά μήν ἐπαρκεῖ. Ἀποτέλεσμα ἦταν νά ληφθεῖ, τό ἔτος 1831, ἡ ἀπόφαση ἀνεγέρσεως νέου Ἐνοριακοῦ ναοῦ πού ἀποπερατώθηκε τό 1835 πρός τιμήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, ὁπότε ὁ Προφήτης Ἠλίας **μετατράπηκε σέ Κοιμητηριακό ναό**, ἀνακαινιζόμενος καί πάλι, ἀφοῦ οἱ χριστιανοί προέκτειναν δυτικῶς τόν ναό, κτίζονταςτό Ὀστεοφυλάκιο. Καί αὐτό μέχρι τό ἔτος 1945, ὅπου τό κοιμητήριο, μεταφέρεται σέ ἄλλη τοποθεσία τοῦ οἰκισμοῦ, μέ ἀποτέλεσμα ὁ ναός νά συνεχίζει τήν ἀποστολή του ὡς Παρεκκλήσιο τῆς Ἐνορίας.

Σταθμός στήν ἱστορία του, ἀποτελεῖ ἡ ἀπόφαση τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Παλαιοχωρίου, νά προβεῖ τό ἔτος **2006**, μέ τίς εὐλογίες τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ καί τήν ὑπ' ἀριθμ. 15/13-12-2006 ἄδεια τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, στήν **ἐκ βάθρων ἀναπαλαίωσή του**, καθώς ἐπίσης στήν ἀναμόρφωση τοῦ περιβάλλοντος χώρου του, δίνοντάς τους μία ξεχωριστή παραδοσιακή ὀμορφιά καί λαμπρότητα.

2. Ἀρχιτεκτονική

Ὁ ναός εἶναι οἰκοδομημένος, μέ ἐμφανῆ τήν πέτρα του ἐσωτερικά καί ἐξωτερικά, **ρυθμοῦ Βασιλικῆς**, μέ σύγχρονο σκαλιστό ξυλόγλυπτο τέμπλο, ἔργο 2008, πού φέρει ὅμως τίς παλαιές εἰκόνες. Τό μῆκος τοῦ ναοῦ εἶναι 16 μ. καί τό πλάτος του 5 μ. **Ἡ στέγη του εἶναι μέ σχιστόλιθο**, ἔχοντας δύο κλίσεις ἀπό τό κέντρο της πρός τίς δύο πλευρές. Ἔχει δύο εἰσόδους, τήν κύρια καί μία δεύτερη, στήν βόρεια πλευρά.

3. Προαύλιο

Στόν προαύλιο χῶρο του ὑφίσταται τό πέτρινο **καμπαναριό** (ὑπό κατασκευή), τό Παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Καλλιόπης (ἔργο 2008), οἱ **τάφοι** τῶν μακαριστῶν ἱερέων: π. Ἀποστόλου Γ. Κόμνιου (1850-1930), π. Γεωργίου Ἰ. Βαλσαμάκη (1882-1947), π. Παράσχου Τασιούδη (1890-1965), π. Βασιλείου Χατζηγεωργίου (1923-2001) καθώς καί **τό Πνευματικό Κέντρο** (ἔργο 1996-1999), στό ὁποῖο λαμβάνουν χώρα διάφορες ἐκκλησιαστικές ἤ ἄλλες ἐκδηλώσεις, καθώς καί τά μαθήματα τοῦ Ἐνοριακοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου καί τῆς Συνάξεως Νεολαίας Παλαιοχωρίου. Ἐπίσης, ὑπάρχει ἕνας ἀκόμη **βοηθητικός χῶρος** (ἔργο 1986), ὁ ὁποῖος συμβάλλει ἄμεσα στήν ἐπιτυχέστερη ἑτοιμασία τοῦ κουρμπανιοῦ, ἀλλά καί στήν γενικότερη, καλή ὀργάνωση τοῦ λαϊκοῦ πανηγυριοῦ, μέ παραδοσιακούς χορούς καί τραγούδια, πού διοργανώνονται κάθε χρόνο στήν πανήγυρη τοῦ ναοῦ, στίς 19 καί 20 Ἰουλίου. Στόν προαύλιο χῶρο, ἐπίσης, κορυφώνεται καί τό μοναδικό Πανελλαδικῶς νεανικό τοπικό ἔθιμο «τά τσάνια», πού πραγματοποιεῖται τήν Κυριακή πρίν ἀπό τήν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Προφήτη Ἠλία.

Σύντομη ἀναφορά στήν ἱστορία ἑνός χαριτόβρυτου ἐξωκκλησίου

4. Εὐλάβεια λαοῦ

Τέλος, ἄξιο ἐπισημάνσεως εἶναι τό γεγονός τῆς **μεγάλης εὐλάβειας τῶν Παλαιοχωρινῶν πρός τόν Προφήτη Ἠλία** καί τῆς ἱστορικῆς-ἱερῆς εἰκόνας του, πού ἔχει γιά ὅλους τούς προσκυνητές τοῦ ναοῦ του, μεγάλη σωτηριολογική καί παιδαγωγική σημασία. Πραγματικά, εἶναι ἑλκυστική καί καθηλώνει τόν προσκυνητή, πού πιστεύει στήν δύναμή της. Συχνά, καί μέ τή Χάρη τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Προφήτη Ἠλία θαυματουργεῖ, ἄλλοτε μέ **ἰάσεις** ἀρρώστων καί δαιμονισμένων, ἄλλοτε μέ γενικότερες ἐνέργειες στούς παλαιότερους καιρούς τῆς Τουρκοκρατίας, τῶν πολέμων, ἐπιδημιῶν, Θεομηνιῶν κ.λπ.

Πολλοί χριστιανοί διηγοῦνται, μέσα στίς **ἀναρίθμητες ἐμπειρίες** τους, ὅτι μία χρονιά παλαιότερα πού τελοῦνταν Ἀγρυπνία, ἄκουσαν ἤ **εἶδαν** τά μεσάνυκτα τόν ἦχο ἤ τό κάρο τοῦ ἁγίου νά τρίζει στό λιθόστρωτο καί στά νεότερα χρόνια, κάποιος νέος ἀνέφερε ὅτι βράδυ εἶδε **οὐράνιο φῶς** νά πλημυρίζει τό ἐσωτερικό τοῦ ναοῦ. Εὐσεβής κυρία εἶδε τόν σταυρό τῆς σκεπῆς νά λάμπει ἀπό Θεῖο φῶς, καί ἄλλοι πιστοί, νά βλέπουν **ἱερέα νά θυμιάζει** γύρω ἀπό τόν ναό, νά αἰσθάνονται ἐντός τοῦ ναοῦ νά φυσᾶ ἀέρας, νά ἀκοῦνε κατά τήν ὥρα τῆς ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν τοῦ Προφήτη Ἠλία νά βρέχει καί νά βροντᾶ, ἐνῶ ὁ καιρός νά 'ναι καθαρός, νά ἀσπάζονται τήν εἰκόνα του καί νά τήν νιώθουν νά καίει κ.ἄ.

Τέλος, πολλοί εἶναι ἐκεῖνοι πού ἀναφερόμενοι στόν Προφήτη Ἠλία, λένε ὅτι «εἶναι ζωντανός ἅγιος», διότι **βλέπουν τήν συνεχῆ εὐλογία του στήν ζωή καί τά ἔργα τους**, καί γίνονται προσκυνητές τοῦ ναοῦ του, παρακαλώντας ταπεινῶς νά γίνει μεσίτης τους, νά τούς πλαισιώνει στήν συνομιλία τους διά τῆς προσευχῆς τους μέ τό Θεό ἤ νά μεταφέρει μέ τήν καταξιωμένη παρρησία του στόν Κύριο τά αἰτήματα-προβλήματά τους, πνευματικά καί ὑλικά, γιά ἴαση ψυχῶν καί σωμάτων, γιά κάθε θλίψη καί ἀνάγκη, γιά φωτισμό, μετάνοια καί ἐνίσχυση, γιά τήν προκοπή τοῦ βίου καί τῆς Πίστεως, γιά τούς ξενιτεμένους, στρατεύσιμους καί τήν νεότητα.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΕΡΓΑΤΟΥ

«Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί...» (Α΄ Κορ. 3, 9)

Ὑπό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως
κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ Θεός, ἀγαπητοί ἀδελφοί, εἶναι παντοδύναμος. Δι' Αὐτοῦ τά πάντα ἐκτίσθησαν. **«Αὐτός εἶπε καί ἐγενήθησαν. Αὐτός ἐνετείλατο καί ἐκτίσθησαν»** (Ψαλμ. 32, 9), κατά τήν ἔκφραση τῆς Ἁγίας Γραφῆς μας. Ἀλλά στό ἔργο τῆς σωτηρίας μας προσλαμβάνει καί τά πλάσματά Του βοηθούς. Καί ἀγγέλους καί ἀνθρώπους. Οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, θά μᾶς διδάξη ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, εἶναι **«λειτουργικά πεύματα, πρός διακονίαν ἀποστελλόμενα, διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν»** (Ἑβρ. 1, 14).

Ἄγγελοι

Τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τά ἀνθρώπινα πλάσματά Του. Γίνονται οἱ ἀπεσταλμένοι Του κάτω στή γῆ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων γιά νά συνδράμουν στό ἔργο τῆς σωτηρίας. Τέτοιοι δέν ἦσαν στήν ἐποχή τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης οἱ Προφῆτες; Δέν ἦσαν μέ τό πύρινο κήρυγμα καί τά ἔργα τους τό στόμα τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο, ἀπό τό ὁποῖο διοχετεύονταν τά Λόγια του στούς ἀνθρώπους; Γι' αὐτό καί τό κήρυγμά τους πάντοτε ἄρχιζε μέ αὐτά τά στερεότυπα καί πολυσήμαντα λόγια. **«Τάδε λέγει Κύριος...».**

Προφῆτες

Αὐτήν τήν αἴσθηση τοῦ ἀπεσταλμένου ἀπ' εὐθείας ἀπό τόν Θεόν δέν εἶχαν καί οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Κυρίου; Ὁ ἑαυτός τους, τό ἐγώ τους, εἶχαν τρόπον τινά ἐξαφανισθῆ μπροστά στόν Ἰησοῦ Χριστό, πού τούς ἀπέστειλε στόν κόσμο. Ποιό ἄλλο νόημα ἔχει ἡ ἐξομολογητική ἐκείνη φράση τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δέ ἐν ἐμοί Χριστός»; ἤ ὅπως θά πεῖ κάπου ἀλλοῦ ὁ ἴδιος Ἀπόστολος **«ἡ ζωή ἡμῶν κέκρυπται σύν τῷ Χριστῷ»;** (Κολ. 3,3).

Ἀπόστολοι

Ἀλλά τήν μεγαλειώδη αὐτή ἄποψη πεντακάθαρα διετύπωσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στό ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, πού ἀκούσαμε στή σημερινή Κυριακή. «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί» ὡμολόγησε μέ καύχηση στούς Κορινθίους. Εἴμαστε τοῦ Θεοῦ συνεργάτες! Τί λόγος! Τί μεγαλεῖο! Ὁ ἄνθρωπος ὁ μικρός καί φθαρτός καί ἀδύνατος, ὁ ἄνθρωπος, τόν ὁποῖον ἕνα ἀόρατο μικρόβιο, μπορεῖ νά τόν συντρίψη, ὁ ἄνθρωπος, πού πιέζεται καί κατατρύχεται ἀπό εὐτελῆ πάθη καί ἀδυναμίες, νά γίνεται συνεργάτης τοῦ ἀφθάρτου καί παντοδυνάμου καί Ἁγίου Θεοῦ, τοῦ Τρισαγίου!

Τίτλος μεγαλειώδης!

Ὁ Ἀπόστολος, λοιπόν, Παῦλος καί οἱ ἄλλοι Ἀπόστολοι μέ τήν ἁγία ζωή τους

μέ τό ἀδιάκοπο κήρυγμά τους, μέ τίς θυσίες τίς καθημερινές, τούς κόπους τούς ἀμέτρητους καί τίς ἄπειρες στερήσεις γιά τήν δόξα τοῦ εὐαγγελίου καί τή σωτηρία τῶν ἀδελφῶν τους, ἔπαιρναν δικαίως αὐτόν τόν μοναδικό τίτλο τιμῆς, συνεργοί τοῦ Θεοῦ!

Πόσο πρέπει νά μᾶς συγκινεῖ ὁ τίτλος αὐτός, συνεργάτης τοῦ Θεοῦ! Δέν βλέπετε, πόσοι συνάνθρωποί μας καυχῶνται, ὅτι εἶναι βοηθοί, συνεργάτες τοῦ τάδε μεγάλου ἄνδρα τῆς πολιτικῆς ἤ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς! Πιστεύουν ὅτι καί αὐτοί κάτι παίρνουν ἀπό τό μεγαλεῖο καί τήν ἀξία ἐκείνου, τοῦ ὁποίου εἶναι βοηθοί καί συνεργάτες. Τί νά ποῦμε ὅμως, ὅταν ἔχωμε συνείδηση ὅτι καί ἐμεῖς μέ τίς μικρές μας δυνάμεις εἴμαστε συνεργοί τοῦ Θεοῦ στό μεγάλο ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν μας, ὅπως εἶναι καί οἱ ἅγιοι ἄγγελοι;

Συνεργάτες τοῦ Θεοῦ! Ὑπάρχει τίτλος τιμητικώτερος;

«Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί...». Ἴσως μερικοί ἀκούγοντας τά λόγια αὐτά νά διερωτηθοῦν, κατά πόσον εἶναι δυνατόν νά ἀποκτήσουν τόν ἐπίζηλο αὐτό καί μοναδικό τίτλο τιμῆς. Αὐτόν τόν τίτλο θά ποῦν, ὅτι μποροῦν νά χαροῦν ὅσοι εἶναι Κληρικοί ἤ θεολόγοι ἤ Ἱεροκήρυκες ἤ μοναχοί, οἱ ἄλλοι πῶς εἶναι δυνατόν;

Καί ὅμως τότε πού ἐγράφοντο τά ἀτίμητα αὐτά λόγια, συνεργοί τοῦ Θεοῦ στό μεγάλο Γεώργιον τῆς Ἐκκλησίας δέν ἦσαν μόνο οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἀλλά καί ἄλλοι ἁπλοί χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι κοντά τους βοηθοῦσαν τά μέγιστα στήν διάδοση καί ἐξάπλωση τοῦ Εὐαγγελίου. Δέν βλέπετε πόσους μέ συγκίνηση καί βαθειά εὐγνωμοσύνη, ἄνδρες καί γυναῖκες, μνημονεύει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στίς ἀθάνατες Ἐπιστολές του; Ὅλοι αὐτοί, χριστιανοί μεγάλης πίστεως, συνέδραμαν ὅπως μποροῦσαν τό θεσπέσιο ἔργο του

Καί ἁπλοί λαϊκοί!

«Ἀσπάσασθε», γράφει στήν πρός Ρωμαίους Ἐπιστολή του, δηλαδή δῶστε χαιρετίσματα, **«Μαριάμ... Ἀνδρόνικον καί Οὐνίαν... Ἀμπλίαν, Οὐρβανόν»** καί ἄλλους καί ἄλλους σπουδαίους χριστιανούς, πολύτιμους βοηθούς του στό βαρύ ἔργο τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου....

Τό συμπέρασμα; Συνεργοί τοῦ Θεοῦ οἱ πάντες μποροῦμε νά γίνωμε, ἐφόσον βοηθοῦμε στό ἔργο τῆς σωτηρίας τῶν ἀδελφῶν μας. Καί μέσα στήν οἰκογένεια, καί στόν τόπο τῆς ἐργασίας μας, καί στό σχολεῖο, καί στόν τόπο τῶν κοινωνικῶν συναναστροφῶν μας. Ἐφόσον πιστεύωμε ἀκράδαντα στό Χριστό, καί συνδεόμαστε μαζί Του μέ ἀκατάλυτους δεσμούς ἀγάπης καί ἀγωνιζόμαστε τόν ἀγῶνα τόν καλόν τῆς ἀρετῆς. Μέ τήν πρώτη εὐκαιρία θά μιλήσωμε γιά ἐκεῖνον, θά ὑπερασπισθοῦμε τά δικαιώματά Του, θά δώσωμε τίς ἀπαντήσεις πού πρέπει. Εἴθε, εἴθε ὅλοι νά ζηλεύσωμε τόν τίτλο αὐτόν: συνεργοί τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι!

Ἀμήν!

«ΠΑΝΔΗΜΙΕΣ» ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ

Ὑπό τοῦ Οἰκονομολόγου κ. Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
Ὑπευθύνου Οἰκονομικῶν Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

1. Ἡ γρίπη τῶν χοίρων

Καί ξαφνικά, **ἀπό τό «πουδενά» ἐμφανίστηκε ἡ «τρομερή» γρίπη τῶν χοίρων!** Μέχρι χθές δέ τή γνωρίζαμε, μέχρι χθές δέν ἀνησυχούσαμε, μέχρι χθές κοιμόμασταν ἥσυχοι...Ἤ μήπως συνεχίζουμε νά «κοιμόμαστε» τόν ὕπνο τοῦ δικαίου;

Σίγουρα δέν ἀνήκω στήν ὁμάδα ὅσων διαβλέπουν παντοῦ μυστικές συνωμοσίες καί μεθόδους τρόπων ἐλέγχου τῶν μαζῶν παγκόσμια, γιατί πολύ ἁπλά κάποια πράγματα ἑρμηνεύονται, ἴσως πολλές φορές, περισσότερο ἁπλά. Ἀρκεῖ νά διακρίνει κανείς πίσω ἀπό τίς ἀνθρώπινες ἐνέργειες τήν ἀπληστία καί τό «ἄκρατο» πάθος γιά κέρδη. Ἄς γίνω ὅμως πιό σαφής:

Ὅταν ξαφνικά ὡς κεραυνός «ἐν αἰθρία» τόν Ἀπρίλιο τοῦ 2009 μᾶς προέκυψε ὁ ἰός τῆς γρίπης τῶν χοίρων (τύπου H1N1), κανείς δέν θά ὑποψιαζόταν ὅτι **τά κέρδη δύο συγκεκριμένων ἑταιρειῶν παρασκευῆς ἀντί-ἰϊκῶν ἐμβολίων, θά ἐκτινάσσονταν στά ὕψη.** Τῆς ἑλβετικῆς Roche πού παρασκευάζει τό Tamiflu καί τοῦ Βρετανικοῦ φαρμακευτικοῦ ὁμίλου **GlaxoSmithKline** πού παρασκευάζει τό ἀντί-ἰϊκό Relenza. Μάλιστα ἡ δεύτερη παρέδωσε ἤδη 100.000 δόσεις τοῦ ἐμβολίου της στίς Μεξικανικές ἀρχές, ἐνῶ ἀνακοινώνει πώς ἀναζητᾶ τρόπους αὔξησης τῆς παραγωγῆς του. Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἔγινε γνωστό πώς τά δύο αὐτά σκευάσματα εἶναι περισσότερο δραστικά τῶν ἄλλων, ἐνῶ δέν ἔχει ἐπίσημα ἀποδειχθεῖ ὅτι ἔχει ἐξακριβωθεῖ σίγουρα ἡ σχέση τους μέ τήν πρόληψη-θεραπεία τοῦ συγκεκριμένου ἰοῦ!

Καί τί στ' ἀλήθεια θά πρέπει νά σκεφτεῖ κανείς ὅταν ψάχνοντας λίγο παραπάνω, ἀνακαλύπτει ὅτι τήν **πατέντα** τοῦ **Tamiflu ἔχει ἀπό τό 1996 ἡ ἀμερικανική φαρμακοβιομηχανία Gilead Sciences Inc. στήν ὁποία κύριος μέτοχος εἶναι ὁ πρώην ὑπουργός** Ἄμυνας τῶν Η.Π.Α Donald Rumsfeld ; Ὁ ἐν λόγω «κύριος» λοιπόν τό ἀνέπτυξε καί τό κατοχύρωσε τό 1996 μέ δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας, πρῶτα ὡς φάρμακο γιά τό AIDS καί ἀργότερα – συμπτωματικά; - ὡς ἐμβόλιο γιά τόν ἰό H5N1, τόν ἀναφερόμενο ὡς γρίπη τῶν πτηνῶν!

2. "Περιβόητες" πανδημίες

Μήπως λοιπόν τελικά πίσω ἀπ' ὅλα αὐτά κρύβεται ἡ ἀνθρώπινη πλεονεξία καί ἡ ἀπληστία τῶν ἐπιχειρήσεων; Ἄς δοῦμε συνοπτικά μερικές ἀπό τίς «περιβόητες» πανδημίες καί ποιοί ὠφελήθηκαν ἀπ' αὐτές:

Τό **2002** μετά τίς τρομοκρατικές ἐνέργειες στίς ΗΠΑ, ἐμφανίζεται **ἡ ὑστερία** τοῦ **βακίλου τοῦ «ἄνθρακα»** μέ τήν ἀπειλή ὅτι ἡ «ἄσπρη σκόνη» ἀποτελοῦσε ὁλοκληρωτική ἀπειλή γιά ὁλόκληρο τόν κόσμο. Ἀποτέλεσμα **ἡ αὔξηση τῶν πωλήσεων τοῦ ἀντιβιοτικοῦ Cipro τῆς Bayer**, τῆς ὁποίας οἱ μετοχές της πῆραν τήν ἀνιούσα ἐνῶ ἦταν σέ πτωτική πορεία.

Μεταξύ τῶν ἐτῶν **2002** καί **2003** ὁ **φόβος τῆς εὐλογιᾶς** καί ἡ διασπορά της ἀπό πιθανές τρομοκρατικές ἐνέργειες ὁδηγεῖ τούς πάντες σέ ἀγορές ἐμβολίων πού τελικά σέ τίποτα δέ θά βοηθοῦσαν σέ μία τέτοια περίπτωση.

Τό **2003** μέ **2004** ἐμφανίζεται **ὁ ἰός SARS** (ἄτυπη πνευμονία-ὀξύ ἀναπνευστικό σύνδρομο), ξεκινᾶ ἀπό τήν Ἀσία καί δημι-

ουργεῖ παγκόσμια ὑστερία. Ἀποτέλεσμα ἡ κατανάλωση τεραστίων ποσοτήτων ἀντιβιοτικῶν.

Στίς ἀρχές τοῦ **2005** ἐμφανίζεται ἡ λεγόμενη «**γρίπη τῶν πτηνῶν**» πού ἐντοπίστηκε σέ κάποια κοτόπουλα τῶν ἐντατικῶν ἐκτροφείων τῆς Ν.Α. Ἀσίας καί τό μήνυμα δόθηκε: «ἔρχεται τρομερή πανδημία ἀπό πιθανή μετάλλαξη τοῦ ἰοῦ». Μέχρι τά τέλη τοῦ 2005 ἔχουν θανατωθεῖ στήν Εὐρώπη 140 ἑκατομύρια πουλερικά. Τό κενό ἔρχεται ν' ἀναπληρώσει (ὡς βασικός προμηθευτής) ἡ ἀμερικανική ἑταιρεία Tyson Foods - ἡ μεγαλύτερη ἀπό τίς 5 γιγαντιαῖες ἀμερικανικές ἐπιχειρήσεις ἐπεξεργασίας κρέατος κοτόπουλου - ἡ ὁποία ἐκτινάσσει τίς πωλήσεις της στά ὕψη. Τό παράδοξο; Τά περισσότερα κρούσματα τῆς συγκεκριμένης γρίπης ἔχουν ἀναφερθεῖ σέ τέτοια ἐργοστασιακά κέντρα ἐκτροφῆς στήν Ἀσία!

Μήπως λοιπόν ὅλα αὐτά εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ ἄκρατου πλουτισμοῦ τῶν λίγων εἰς βάρος τῶν πολλῶν; Ἐδῶ θά πρέπει νά παραθέσω ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό δισέλιδο ἄρθρο τῆς Γαλλικῆς ἐφημερίδας **Le Monde** Diplomatique τόν Μάϊο τοῦ 2006, ὅπου χαρακτηριστικά ἀναφέρει ὅτι «**γιά νά πουληθοῦν τά φάρμακά μας πρέπει νά ἐφεύρουμε ἀρρώστιες**» ἀποδεικνύοντας πώς ἡ στρατηγική τοῦ marketing τῶν μεγάλων φαρμακοβιομηχανιῶν ἔχει πλέον στόχο τούς ὑγιεῖς ἀνθρώπους, ὅσους ἔχουν ἀπομείνει! Τί θά συμβεῖ ἀλήθεια ὅμως ὅταν κάτι πού δημιουργεῖ ἡ ἀνθρώπινη ἀπληστία «ξεφύγει» ἀπό τόν ἔλεγχο;

3. Μιά διδακτική ἀλληγορία

Ὁ **Τολστόι**, ἔχει γράψει μία ἀλληγορία γιά τό πῶς ὁ ἄνθρωπος δέν καταφέρνει ποτέ νά ἐκπληρώσει τούς στόχους του: «ἕνας χωρικός, εἶναι σίγουρος ὅτι θά πετύχει στή ζωή του ὅταν καταφέρει ἐπιτέλους νά ἀποκτήσει τεράστιες ἐκτάσεις γῆς, ὅπως οἱ ἀριστοκράτες. Αὐτός εἶναι ὁ στόχος του. Καί μία μέρα τοῦ κάνουν μία ἐκπληκτική πρόταση: θά τοῦ δώσουν, δωρεάν, ὅση γῆ μπορεῖ νά περικυκλώσει ὁ ἴδιος τρέχοντας ἀπό τήν ἀνατολή μέχρι τήν δύση τοῦ ἥλιου. Ὁ χωρικός, πουλάει ὅλα του τά ὑπάρχοντα γιά νά πάει στό μακρινό μέρος ὅπου του ἔχει γίνει αὐτή ἡ γενναιόδωρη προσφορά. Μετά ἀπό πολλές κακουχίες, φτάνει ἐπιτέλους καί κανονίζει νά ἐκμεταλλευτεῖ αὐτή τήν σπουδαία εὐκαιρία τήν ἑπόμενη μέρα. Τά χαράματα, ἀρχίζει νά τρέχει μέ ὅλη του τή δύναμη. Ὁρμάει πρός τό λαμπερό πρωινό ἥλιο, μέ τό νοῦ του προσηλωμένο στό στόχο του, καί τρέχει μέσα στήν ἀφόρητη ζέστη χωρίς νά κοιτάζει οὔτε δεξιά οὔτε ἀριστερά. Ὅλη μέρα συνεχίζει νά τρέχει μέ τήν ἴδια ταχύτητα, χωρίς νά σταματήσει οὔτε γιά φαγητό οὔτε γιά νερό οὔτε γιά ξεκούραση. Τό κτῆμα του μεγαλώνει μέ τήν κάθε δρασκελιά. Τελικά, καθώς ὁ ἥλιος χάνεται πέρα ἀπό τήν ἔρημο, καί στή γῆ ἁπλώνεται σκοτάδι, ὁ χωρικός φτάνει τρεκλίζοντας στό τέρμα. Νίκη! Πέτυχε τό στόχο του. Ἐπιτυχία! Καί τότε ... μέ τό τελευταῖο του βῆμα, πέφτει νεκρός ἀπό τήν ἐξάντληση».

Ρίζα ὅλων τῶν κακῶν: ἡ Φιλαργυρία!

Ἐν κατακλείδι τοῦ παρόντος ἄρθρου παραθέτω τά λόγια του **Ἀποστόλου Παύλου** πού ἀσχολήθηκε ἰδιαιτέρως μέ τήν ἀνθρώπινη ἀπληστία: «**ἐκεῖνοι πού θέλουν νά πλουτίσουν πέφτουν σέ πειρασμό καί παγίδα καί σέ πολλές ἐπιθυμίες ἀνόητες καί βλαβερές, οἱ ὁποῖες βυθίζουν τούς ἀνθρώπους στόν ὄλεθρο καί τήν ἀπώλεια. Διότι ἡ ρίζα ὅλων τῶν κακῶν εἶναι ἡ φιλαργυρία**» (Α΄ Τιμοθ. 6,9).

Ο ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΟΒΗΛΟΣ ΚΑΙ Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΓΕΝΕΣΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, ΜΕΤΟΧΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΙΒΗΡΩΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

ὑπό κ. **Θ. Λυμπεράκη** *Δικηγόρου-Ἱστορικοῦ*

Συνέχεια προηγουμένου τεύχους

1. Ὀνόματα Ἑλληνικά καί Σλαβικά

Ἄς ἐπιστρέψουμε, ὅμως, μετά ἀπό τή σύντομη αὐτή παρένθεση, στήν παράθεση τῶν ὀνομάτων τῶν παροίκων τοῦ κτήματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων στήν περιοχή τοῦ Ὀβηλοῦ, τό ἔτος 1104, γιά νά ἐπισημάνουμε αὐτό πού καί σέ προηγούμενη παράγραφο τοῦ παρόντος πονήματος εἴχαμε ἐπισημάνει, ὅτι, δηλαδή, προκειμένου γιά τήν περιοχή τοῦ Στρυμόνα, ὅπου ἐπί πολλούς αἰῶνες ζοῦσαν οἱ Στρυμονίτες Σλάβοι, ἦταν φυσικό καί **στή διάρκεια τοῦ 11ου καί τῶν ἑπομένων αὐτοῦ αἰώνων νά ζοῦν μαζί καί στό κτῆμα τῆς Μονῆς Ἰβήρων στόν Ὀβηλό, Ἕλληνες καί Σλάβοι**, (οἱ τελευταῖοι, ἐξελληνισμένοι ἤδη ἀπό αἰῶνες), **πράγμα πού προκύπτει ἀπό τά ὀνόματά τους**, (σημειωτέον ὅτι σέ ἄλλα σημεῖα τοῦ ἐγγράφου, πού περιγράφουν κτήματα τῆς Μονῆς Ἰβήρων εὑρισκόμενα σέ ἄλλες, πλήν τοῦ Στρυμόνα, περιοχές τῆς Μακεδονίας, ἡ ὑπεροχή τῶν ἑλληνικῶν ὀνομάτων τῶν κατοίκων ἤ παροίκων εἶναι συντριπτική):

Ζευγαράτοι πάροικοι ἦταν: 1) **Ὁ Ἠλίας**, πού εἶχε γυναίκα τήν **Ἄννα** καί γιό τόν **Νικόλαο**, 2) ὁ **Πέτρος**, πού εἶχε γυναίκα τήν **Ἰωαννίλα (σλαβικό ὄνομα)**, 3) ὁ Κριστίλας πού εἶχε γυναίκα τήν **Δοβράνα, (σλαβικά ὀνόματα)**, 4) ὁ **Δημήτριος** τοῦ **Ἰωακείμ** καί 5) **Νικήτας ὁ Ἐπισκεπτίτης**, ὁ ἀπό τοῦ κάστρου Χρυσοπόλεως.

Βοϊδάτοι πάροικοι ἦταν: 1) Ὁ **Βελκωνᾶς** τῆς Μαρίας, πού εἶχε γυναίκα τήν **Μαρία**, 2) **ὁ Δημήτριος ὁ Πιστικός**, 3) ὁ Θεόδωρος ὁ Καγάνος, πού εἶχε γυναίκα τήν **Ἰωαννίλα, (σλαβικά ὀνόματα)**, 4) ὁ **Λέων** ὁ τοῦ Ἀρδέρη (γιός), πού εἶχε γυναίκα τήν Μαρία καί γιό τόν Νικόλαο, 5) **ὁ Θεόδωρος τοῦ Δοβρίλα, (σλαβικό ὄνομα)** καί 6) ὁ **Μιχαήλ** τοῦ Δοβρίλα.

Ὀνικάτοι πάροικοι ἦταν: 1) Ὁ **Ἰωάννης** ὁ **Περατικός**, πού εἶχε γυναίκα τήν **Ἄννα** καί 2) ἡ **Κυριακή**, χήρα, πού εἶχε γιό τόν **Σιράχ**.

Ἀκτήμονες, τέλος, ἦταν: 1) Ἡ χήρα του **Μιχαήλ**, πού εἶχε γιό τόν **Δραγωνά**, 2) ὁ **Δεμής**, πού εἶχε γυναίκα τήν **Ρωσίτζα, (σλαβικό ὄνομα)**, 3) ἡ **Μαρία** χήρα **Θεοφυλάκτου**, 4) **ὁ Ἰωάννης τοῦ Κυρκαλοῦ**, πού εἶχε γυναίκα τήν **Εὐφροσύνη** καί 5) ἡ **Εἰρήνη**, χήρα, πού εἶχε γιό τόν **Δοβρίλα (σλαβικό ὄνομα)**.

Ὁ Ὀβηλός ὅμως καί ἡ Ἱερά Μονή τῆς Γενέσεως τῆς Θεοτόκου συνέχισαν νά **μνημονεύονται** στά ἔγγραφα τοῦ Ἁγίου Ὄρους καί **μετά τό 1104**, στό ὁποῖο συντάχθηκε τό ἔγγραφο πού ἀναλύσαμε στίς προηγούμενες παραγράφους. Ἔτσι:

2. Ἄλλες μαρτυρίες

Σέ **χρυσόβουλλο** λόγο πού ἐξέδωσε τόν Ἰανουάριο τοῦ 1259 ὁ αὐτοκράτορας **Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγος**, ὑπέρ τῆς Μονῆς Ἰβήρων, («Actes d' Iviron, III, du milieu du XIe siecle a 1204», Παρίσι 1994, σελ. 87-92), ἔδωσε ἐντολή νά διατηρήσει ἡ Μονή τίς τοποθεσίες, ἀγρούς, ἡσυχαστήρια ἤ μετόχια πού τῆς ἀνῆκαν, χωρίς νά ἔχει δικαίωμα νά τά πειράξει κανείς καί σ' αὐτά **περιέλαβε καί τό προάστειο τόν Ὀβηλό**, μέ τό μετόχι πού ὀνομαζόταν Γενέσιον, («παρακελεύεται μένειν τήν τοιαύτην μονήν καί τά ἐν αὐτῇ πάντα χωρία, προάστεια, ἀγρίδια, ἡσυχαστήρια, μετόχια, πάσης βλάβης ἀθιγῆ ..... ἤγουν τό προ-

άστειον ὁ Ὀβηλός σύν τῷ μετοχίω τῷ καλουμένω Γενεσίω»).

Σέ χρυσόβουλλο λόγο πού ἐξέδωσε τόν Αὔγουστο τοῦ 1310 ὁ αὐτοκράτορας **Μιχαήλ Θ΄ Παλαιολόγος**, ὑπέρ τῆς Μονῆς Ἰβήρων, («Actes d' Iviron, III, du milieu du XIe siecle a 1204», Παρίσι 1994, σέλ. 180-187), μέ παρόμοια διατύπωση μ' αὐτή τοῦ χρυσόβουλλου τοῦ Μιχαήλ Η΄ Παλαιολόγου, ὁ αὐτοκράτορας καί πάλι ἔδωσε ἐντολή, νά ἐξακολουθήσει ἡ Μονή νά διατηρεῖ ὅσες τοποθεσίες, ἀγρούς, ἡσυχαστήρια ἤ μετόχια εἶχε μέχρι τότε στήν κυριότητά της, τήν ὁποία εἶχαν ἐπικυρώσει μέ χρυσόβουλλα ὁ πάππος του καί ὁ πατέρας του κι αὐτά νά μήν ἔχει δικαίωμα νά τά πειράξει κανείς, ἕνα δέ ἀπό αὐτά ἦταν καί τό προάστειο ὁ Ὀβηλός μέ τό μετόχι πού ὀνομαζόταν Γενέσιον, («παρακελεύεται καί προστάσσει ἵνα διαμένη καί εἰς τό ἑξῆς ἡ .... τοιαύτη σεβασμία μονή καί τά ἐν αὐτή πάντα χωρία, προάστεια, ἀγρίδια, ἡσυχαστήρια, μετόχια πάσης βλάβης ἀδιγῆ ..... ἤγουν τό προάστειον ὁ Ὀβηλός σύν τῷ μετοχίω τῷ καλουμένω Γενεσίω»).

Τίς κτήσεις αὐτές τῆς Μονῆς Ἰβήρων, πού τίς ἐπικύρωσε ὁ αὐτοκράτορας Μιχαήλ Θ' Παλαιολόγος ἀπό πολιτειακή ἄποψη, τίς ἐπιβεβαίωσε καί ὁ τότε Πατριάρχης Νίφων ὁ Α΄, ἀπό ἐκκλησιαστική ἄποψη, μέ γράμμα του πρός τή Μονή, τό ὁποῖο συνέταξε τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1311, ἐπιβεβαιώνοντας, ἔτσι γιά τούς μεταγενέστερους ἐρευνητές καί τήν αὐθεντικότητα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ χρυσοβούλλου.

3. Φόροι

Τόν Ἰανουάριο τοῦ ἔτους **1316** ὁ **Ὀρφανοτρόφος Τρύφων Κεδρηνός** ἔλαβε ἀπό τόν αὐτοκράτορα **Ἀνδρόνικο Β΄ Παλαιολόγο** τήν ἐντολή, νά ἐξετάσει καί νά **καταγράψει** ὅλες τίς ἐκκλησιαστικές, μοναστηριακές ἤ ἀστικές (ἰδιωτικές) περιουσίες πού εἶχαν παραχωρηθεῖ μέ χρυσόβουλλα ἤ μέ ἄλλους τρόπους καί νά καθορίσει γιά καθεμιά τό φορολογικό ἀντίτιμο (φόρο) πού αὐτές ἔπρεπε ν' ἀποδώσουν στό (βυζαντινό) Δημόσιο. Ὁ ἀνωτέρω προχώρησε, κατόπιν τούτου, μεταξύ ἄλλων καί στήν πλήρη καταγραφή τῶν παροίκων τῶν χωριῶν Δοβροβίκειας (μετέπειτα Φτέρης), Ὀβηλοῦ, Ραδολίβους (σημερινοῦ Ροδολείβους) καί Βορίσκου, (πού βρισκόταν στά στενά τῆς Ρεντίνας), τά ὁποία ὑπάγονταν στό θέμα Σερρῶν καί Στρυμόνος καί στό κατεπανίκιον τῆς Ζαβαλτίας, καθώς καί τῶν περιουσιῶν αὐτῶν καί καθόρισε τόν φόρο πού καθένας ἔπρεπε νά πληρώσει. Προκειμένου, λοιπόν, **γιά τό χωριό Ὀβηλός, περιέγραψε 38 φορολογικές μονάδες** (δηλαδή φορολογήσιμες περιουσίες) καί ἐπέβαλε τόν **ἀναλογοῦντα φόρο, τό 1/10 τοῦ ὑπερπύρου γιά κάθε βόδι, τό 1/20 τοῦ ὑπερπύρου γιά κάθε ἀγελάδα ἤ χοῖρο, τό 1/100 τοῦ ὑπερπύρου γιά κάθε αἴγα ἤ πρόβατο κλπ.** Ἔχει, ἔτσι, ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον νά παραθέσουμε, μαζί μέ τόν ἀπογραφέα Τρύφωνα Κεδρηνό, μερικά ἀπό τά ὀνόματα καί τά περιουσιακά στοιχεῖα τῶν κατοίκων τοῦ Ὀβηλοῦ σέ μία τόσο μακρινή ἐποχή, πού ἀπέχει περίπου 700 χρόνια ἀπό τή δική μας, γιά νά ἐπισημάνουμε καί πάλι αὐτό πού καί σχολιάζοντας προηγούμενα ἔγγραφα εἴχαμε ἐπισημάνει, ὅτι ἐξακολουθοῦσε, ἀκόμη καί **στίς ἀρχές τοῦ 14ου αἰώνα**, νά εἶναι ἀρκετά μεγάλη ἡ παρουσία **σλαβικῶν ὀνομάτων στά χωριά αὐτά πού βρίσκονταν κοντά στήν κοιλάδα τοῦ Στρυμόνα.**

Στίς φορολογήσιμες περιουσίες τοῦ Ροδολείβους περιέλαβε ὁ ἀπογραφέας, (κι εἶναι ἐνδεικτική ἡ ἀπαρίθμηση πού κάνω), τήν περιουσία τῆς Μαρίας χήρας Δόμβρου, πού κατοικοῦσε στόν Ὀβηλό, εἶχε γιό τόν Φωτεινό, θυγατέρα τήν Δοβράνα, εἶχε οἰκία, 9 χοίρους καί τῆς ἐπιβλήθηκε φόρος ἴσος πρός τό 1/3 τοῦ ὑπερπύρου. Παρόμοια καί ὁ κατοικῶν στόν Ὀβηλό Γεώργιος ὁ χαλκέας, (σιδηρουργός), πού εἶχε σύζυγο τήν Ἄννα, γιό τόν Στέφανο, δική του οἰκία καί ὁ φόρος πού τοῦ ἀναλογοῦσε ἦταν ½ τοῦ ὑπερπύρου, καθώς καί ὁ Γεώργιος, πού εἶχε σύζυγο τήν Ἄννα, γιό τόν Ἰωάννη, θυγατέρα τήν Σταματική, εἶχε δική του οἰκία, ἕνα ζεῦγος βοῶν, ἀμπέλι καί ὁ φόρος πού τοῦ ἀναλογοῦσε ἦταν δύο ὑπερπυρά.

Στό ἑπόμενο τό τέλος

Στόν ἀπόηχο τῶν γεγονότων

1. Ντροπή μέχρις θανάτου...

«Πραγματικά ντρέπομαι. Δέν δικαιοῦμαι πιά νά μιλάω γιά δημοκρατία καί ἠθική», εἶπε τόν περασμένο μῆνα ὁ Ρό Μού Χιούν, ζητώντας συγγνώμη μέ σκυμμένο κεφάλι ἀπό τούς συμπολῖτες του. Ἦταν μιά σπάνια, ἀξιοπρόσεκτη παρέκβαση ἀπό τήν καθημερινή δόση πολιτικοῦ ἀμοραλισμοῦ. Ὁ Ρό, μέχρι πέρυσι πρόεδρος τῆς Νότιας Κορέας, πραγματικά ἐννοοῦσε ὅσο ἔλεγε καί τό ἀπέδειξε μέ τόν πιό τραγικό τρόπο τό Σάββατο, πέφτοντας στόν γκρεμό.

Φαίνεται ὅτι στίς σπάνιες περιπτώσεις πολιτικῶν μέ ἀρχές, τά στραβοπατήματα κοστίζουν ἀκριβά. Σέ ὅλες τίς ἄλλες περιπτώσεις, ἡ ζωή συνεχίζεται σάν νά μήν ἔχει συμβεῖ τίποτα...

(Καθημερινή 26/5/09)

2. Αὐτοκριτική Ἐρντογάν γιά μειονότητες

«Φασιστική ἦταν ἡ νοοτροπία πού ὁδήγησε στήν ἐκδίωξη ἀνθρώπων μέ διαφορετική ἐθνική ταυτότητα ἀπό τήν Τουρκία», εἶπε ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργός στή διάρκεια ὁμιλίας του σέ συνέδριο τοῦ κυβερνῶντος Κόμματος. «Αὐτοῦ τοῦ εἴδους οἱ ἀντιλήψεις δέν φαίνεται νά ἔχουν μεταβληθεῖ.

Γιά πολλά χρόνια τά πράγματα ἔμειναν ἀπαράλλαχτα στή χώρα αὐτή, ἔδιωχναν τούς ἐκπροσώπους καί τά μέλη τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων. Κανείς δέν σκεφτόταν μέ ψυχραιμία», σημείωσε, γιά νά ἀναρωτηθεῖ «Τελικῶς τί κερδίσαμε;».

«Πολύ σοβαρό διάβημα θεωροῦν ὁρισμένοι ἀναλυτές καί οἱ σχολιαστές τήν ὁμιλία τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ, ἀλλά τώρα τά μέλη τῶν κοινοτήτων περιμένουν νά δοῦν πράξεις», σημειώνει στό χθεσινό της φύλλο ἡ «Χουριέτ».

(Καθημ. 26-5-09)

3. Τυφλός θυμός

Ἡ βία πού διαχέεται τίς τελευταῖες μέρες δέν εἶναι στρατιωτική. Εἶναι βία τυφλή ἐντός τῆς κοινωνίας, ἀπό τήν κοινωνία ἐναντίον τῆς κοινωνίας· κυματίζει ἀνέλεγκτη μαζί μέ τή δομική πλέον ἔξαρση τοῦ μικροεγκλήματος στόν καθημερινό βίο, μέ τίς ὁλοένα συχνότερες καί θρασύτερες ἐμφανίσεις τοῦ ὀργανωμένου ἐγκλήματος, μέ τή μικρο-βία στούς δρόμους, μέ τά κλειστά ἤ ὑπολειτουργούντα νοσοκομεῖα, μέ τά μαραμένα πανεπιστήμια, μέ τά φθίνοντα Λύκεια, μέ τούς ἐγκαταλειμμένους βρώμικους δημόσιους χώρους.
Ἐντός τῆς κοινωνίας μας διεξάγεται ἕνας ἀκήρυκτος πόλεμος, τυφλός, χωρίς ἀποσαφηνισμένα στρατόπεδα, χωρίς στόχους, ἀλλά μέ θύματα ὅλους μας.
Ἕνας τεράστιος θυμός ἀναβλύζει ἀπό πληγές ὑπαρκτές ἤ πληγές φαντασιωμένες, καί πλημμυρίζει τό κοινωνικό σῶμα καί τό ἐπιμολύνει.
Ἡ ἄμυνα κατά τοῦ διάχυτου φόβου, τῆς τυφλῆς βίας, τῆς διάχυτης ἀνομίας εἶναι τώρα ἡ πιό ἐπείγουσα ὑποχρέωση τῆς πολιτικῆς κοινωνίας.

(Καθημ. 21-2-09)

4. Λεωφορεῖα ἀθεϊσμοῦ στή Βρετανία

Τό βασικό σύνθημα. «Κατά πάσα πιθανότητα δέν ὑπάρχει θεός. Μήν ἀνησυχεῖτε ἄλλο καί ἄς διασκεδάσουμε κατά τό δυνατόν τή ζωή μας» μπορεῖ κανείς νά τό δεῖ στά λεωφορεῖα πού ἐξυπηρετοῦν τέσσερα δρομολόγια τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τοῦ Λονδίνου. Περισσότερα ἀπό 200 λεωφορεῖα στό Λονδίνο καί 600 σέ ἄλλες βρετανικές πόλεις θά μεταφέρουν τό μήνυμα στό βρετανικό ἐπιβατικό κοινό. Ἡ ἐκστρατεία κατέστη δυνατή μετά τή συγκέντρωση 140 χιλιάδων στερλινῶν. Φαίνεται ὅτι ἡ «ἀθεΐα» εἶναι ἀρκετά δημοφιλής, ἀφοῦ ἀρχικά οἱ ὀργανωτές εἶχαν ὡς στόχο τους τή συγκέντρωση μόλις 5.500 στερλινῶν. Μέ τά χρήματα αὐτά θά καλυφθοῦν τά ἔξοδα γιά τήν τοποθέτηση καί 1.000 διαφημιστικῶν πινακίδων στόν ὑπόγειο σιδηρόδρομο τοῦ Λονδίνου καί τήν ἐμφάνιση τῶν σχετικῶν εἰκόνων σέ δύο γιγαντοοθόνες στήν ἔξοδο τοῦ σταθμοῦ τοῦ ὑπογείου ἐπί τοῦ διασημότερου ἐμπορικοῦ δρόμου τοῦ κόσμου, τῆς Ὄξφορντ Στρίτ.
Σύμφωνα μέ τήν British Humanist Association πάρα πολλοί Βρετανοί (τό 30% ἕως 40% τῶν κατοίκων) δέν πιστεύουν σέ συγκεκριμένο δόγμα. Ἰδιαίτερα ἔντονο εἶναι τό φαινόμενο στούς νεότερους ἀνθρώπους ὅπου οἱ ἄθεοι φτάνουν τό 60% ἕως 65%.

(Καθημ. 8-1-09)

«Ἡ πίστη τοῦ μυλωνᾶ»

Μιά φορά κι ἕναν καιρό ἦταν ἕνας φτωχός Μυλωνάς ὁ ὁποῖος εἶχε κι ἕνα κοριτσάκι περίπου 6 χρονῶν πού λεγότανε Μαρία. Ἡ Μαρία εἶχε χρυσαφένια μαλλιά, εἶχε καταγάλανα μάτια λές καί καθρεφτίζονταν ὁ οὐρανός στή θάλασσα. Ἦταν γλυκιά κι εὐγενική. Κάποια μέρα ξυπνώντας τό πρωί δέν αἰσθανόταν καλά. Πονοῦσε σ' ὅλο της τό κορμάκι καί δέν μποροῦσε νά σηκωθεῖ ἀπ' τό κρεβάτι. Ὁ πατέρας της δούλευε μέρα-νύχτα γιά νά βγάλει κάποια χρήματα γιά νά τήν δεῖ κάποιος γιατρός. Ὅταν ὁ πατέρας της μάζεψε τά κατάλληλα χρήματα ξεκίνησε γιά νά τήν πάει στό νοσοκομεῖο. Ὅμως ὁ πατέρας τῆς Μαρίας ἦταν στενοχωρημένος, γιατί δέν ἤξερε τό τί θά περίμενε. Ἐκεῖ οἱ γιατροί τόν εἶπαν ὅτι ἔπρεπε νά χειρουργηθεῖ σ' ἕνα νοσοκομεῖο μακριά πολύ στήν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου. Τότε ὁ πατέρας ἔφυγε μέ βαρειά καρδιά καί σκεφτόταν πῶς θά βρεῖ χρήματα γιά νά σώσει τό κοριτσάκι του. Καθώς περπατοῦσε εἶδε μιά λάμψη νά κατεβαίνει ἀπό τόν οὐρανό καί νά ἐμφανίζεται ἕνα ὡραῖο ψηλό παλικάρι, μέ μακρυά μαλλιά καί τά πιό ὡραία μάτια πού εἶδε ποτέ του. Ἔνιωθε ὅτι κάπου τόν ἤξερε. Τότε τό παλικάρι τοῦ εἶπε: «Μήν ἀνησυχεῖς, ἡ κόρη σου θά γίνει καλά ἄν ἔχεις πίστη στό Θεό καί θέληση, ἀλλά θά κάνεις ὅ,τι θά σοῦ πεῖ τό κοριτσάκι σου».

Μικρό, χαριτωμένο διήγημα!

Ὁ πατέρας αὐτά ὅμως δέν τά πολυπίστεψε. Ὅλο τό βράδυ δέν ἔκλεισε μάτι. Τό πρωί ἔτρεξε στό νοσοκομεῖο νά δεῖ τό ἀγγελούδι του. Ἡ Μαρία τόν περίμενε μέ ἀγωνία νά τοῦ πεῖ: «Μπαμπάκα μου, χθές ἦρθε ἕνας ψηλός ὡραῖος κύριος μέ μακρυά μαλλιά, σάν αὐτόν ἀπέναντι στήν εἰκόνα καί μοῦ ἔδωσε ἕνα ψωμάκι καί μοῦ εἶπε νά φάω ἐγώ καί νά δώσω καί στά ὑπόλοιπα παιδάκια τοῦ νοσοκομείου. Ἔφαγα ἀπ' αὐτό τό ψωμάκι κι ἦταν τόσο γλυκό, μά τόσο γλυκό. Τό ὑπόλοιπο τό ἔδωσε σέ μία νοσοκόμα γιά νά τό μοιράσει στά ὑπόλοιπα παιδάκια».

Τήν ἴδια ὥρα ξαφνικά εἶδαν τούς γιατρούς νά μπαίνουν, νά βγαίνουν ἀπό θάλαμο σέ θάλαμο καί νά ἶναι χαρούμενοι. Τί εἶχε γίνει; Τότε ἦρθε ὁ γιατρός στή Μαρία κι ἔφερε τά ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων τῆς προηγούμενης ἡμέρας καί τοῦ εἶπε ὅτι ἡ Μαρία εἶναι ἐντελῶς καλά.

Ὁ πατέρας ρώτησε τό γιατρό: «Εἶναι δυνατόν;».

Τότε ὁ γιατρός ἀπάντησε ὅτι ὅλα τά παιδιά τοῦ νοσοκομείου ἔγιναν ἐντελῶς καλά, λές κι ἔγινε θαῦμα. Τότε ἡ Μαρία καί ὁ πατέρας κοίταξαν τήν εἰκόνα καί ὁ Χριστός τούς χαμογέλασε.

Ἔτσι ζῆσαν αὐτοί καλά κι ἐμεῖς καλύτερα.

Γεωργία Πετρίδου
Μαθήτρια Α΄ Γυμνασίου
Ἐλευθ/πόλεως

Στήν Κοίμησή Σου, Θεοτόκε

Στήν Κοίμησή Σου, Ἄχραντε, λαοί πανηγυρίζουν,
τό Πάσχα τοῦ καλοκαιριοῦ τά πλήθη χαιρετίζουν.
Σκιρτᾶ ἡ Πλάση τοῦ Θεοῦ, τά δέντρα χαμηλώνουν,
τούς Ἀποστόλους τοῦ Χριστοῦ νεφέλες συγκεντρώνουν.

Στόν οὐρανό ἡ Βασίλισσα σέ θρόνο θά καθίσει,
μέ τίς θερμές πρεσβεῖες Της τόν κόσμο ν᾽ ἀναστήσει.
Νά μοιραστεῖ τούς πόνους μας, τό δάκρυ νά στεγνώσει
καί τίς ἀγιάτρευες πληγές γοργά νά ἐπουλώσει.

Καράβια σκίζουν τά νερά, μ᾽ ἐλπίδες φορτωμένα,
νά Σοῦ προσφέρουν τάματα, ὦ Παναγιά Παρθένα!
Φλογίζ᾽ ἡ πίστη τήν καρδιά, στή Χάρη Σου νά φτάσει,
νά γονατίσει ταπεινά κι ἐκεῖ νά ξαποστάσει.

Κάθε κεράκι προσευχή, πού μυστικά μιλάει,
κοντά Σου, Μεγαλόχαρη, τό θαῦμα ἀναζητάει.
Ἐλέησέ μας, Δέσποινα, τούς πόθους ἀφουγκράσου,
τῆς εὐσπλαχνίας ἄνοιξε τή θύρα στά παιδιά Σου.

Ἱκέτες βαρυφόρτωτοι, φαρμάκι ποτισμένοι,
θερμᾶ Σέ ἱκατεύουμε, τήν Κεχαριτωμένη.
Μολύβι τό φορτίο μας, οἱ ὦμοι μας λυγᾶνε,
διάλυσέ μας τά δεσμά, πού σκλάβους μᾶς κρατᾶνε.

Ἡ Θεία Πύλη τοῦ Φωτός, ἡλίου Λαμπροτέρα
ὁ τῶν Ἀγγέλων γλυκασμός καί τῆς ζωῆς Μητέρα,
κάνε τό δάκρυ, πού κυλᾶ, στῆς θλίψης τήν ὀδύνη,
ἀντί γιά πόνου στάλαμα, δάκρυ χαρᾶς νά γίνει.

Σωτηρία Δ. Ἀργυρίου

Κατὰ τὸ μήνα Μάϊο 2009 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χ ρ υ σ ό σ τ ο μ ο ς:

Εἰς τιμήν Ἀειμν. Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νεοφύτου Η΄.

Τρισάγιο ψυχοσάββατο στό κοιμητήριο Ἐλευθερουπόλεως.

Ἑορτή Ταξιάρχου. Μανταμάδος 2009.

Ἐλειτούργησε καὶ ὡμίλησε:

Τὴν **3ην** εἰς τὸ Ἱερόν Προσκύνημα Ταξιάρχου Μανταμάδου μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλαδελφείας κ. Μελίτωνος, Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου, Λάμπης κ. Εἰρηναίου, τήν **10ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Μυτιλήνης ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Νεομάρτυρος Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, ὅπου καί συμμετέσχε τῆς μεγαλοπρεποῦς Λιτανείας τοῦ Ἁγίου Σκηνώματός του, μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἰκονίου κ. Θεολήπτου, Ἱερισσοῦ κ. Νικοδήμου, Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου, Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου, Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου καί τοῦ Ἐπισκόπου Ἀπαμείας κ. Βικεντίου, τήν **13ην** εἰς ἑσπερινήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου διά τούς ἀποφοίτους μαθητάς τῶν Λυκείων ἐν ὄψει τῶν Πανελλαδικῶν ἐξετάσεων εἰς τούς ὁποίους ὡμίλησε ἐπικαίρως καί διένειμε εἰς ὅλους ἀναμνηστικά δῶρα μέ τίς εὐχές του διά καλήν ἐπιτυχίαν, τήν **17ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροχωρίου, τήν **21ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Δωματίων, τήν **24ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ζωοδόχου Πηγῆς Ἀντιφιλίππων, ὅπου καί προέστη τοῦ μνημοσύνου τῆς Πρεσβυτέρας Μάρθας Σγουρίδου, τήν **28ην** ἑορτήν τῆς Ἀναλήψεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Εὐγενίου Χορτοκοπίου, τήν **31ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Ροδολείβους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ζιχνῶν μετά τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Φιλίππων κ. Προκοπίου, Σερρῶν κ. Θεολόγου καί Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, ἐπί τῆ συμπληρώσει 100 ἐτῶν ἀπό τῆς Κοιμήσεως τοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ Η΄.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὡμίλησε:

Τήν **2αν** εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ταξιάρχου Μανταμάδου Μυτιλήνης, τήν **9ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου Μυτιλήνης ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, τήν **17ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἰς Νικήσιανην, τήν **20ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τοῦ Ἐπισκοπείου Ν. Περάμου, ὅπου ἐτέλεσεν καί Τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Προκατόχου του Κυροῦ Ἀμβροσίου, τήν **23ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Δημητρίου Νικησιάνης, ὅπου ἐτέλεσεν τήν κουράν τῆς δοκίμης μοναχῆς Ἐλισάβετ εἰς τήν ὁποίαν ἐδόθη τό ὄνομα Χρυσοστόμη, τήν **27ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου ἐπί τῆ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως.

Πραγματοποίησε:

Τήν **16ην** τήν μηνιαίαν Ἱερατικήν Σύναξιν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτσης μέ θέμα: «Ἡ λειτουργική ἀγωγή τῆς Χριστιανικῆς οἰκογενείας ». Τήν εἰσήγησιν παρουσίασε ὁ Ἀρχιμ. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου π. Θωμᾶς Ἀνδρέου.

Προήδρευσε:

Τήν **26ην** τῆς συνεδριάσεως τῆς Παπαχρηστιδείου Βιβλιοθήκης Ἐλευθερουπόλεως

Εὐλόγησε:

Τήν **30ην** εὐγενῶς προσκληθείς τόν Γάμον τοῦ Ἰωάννου Ζωγράφου καί τῆς Χρυσάνθης Γιαζιτζῆ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ν. Περάμου.

Προέστη:

Τήν 24ην τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ Ἱερομονάχου Δανιήλ τοῦ Ἰβηρίτου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου

Κάριανης.

Κατά τόν μήνα Ἰούνιον 2009 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὡμίλησε:
Τήν **7ην** ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τόν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **14ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Καλλονῆς μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου καί Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου ἐπί τῆ ἐνάρξει τῶν ἑορτῶν τῶν Λεσβίων Ἁγίων, τήν **15ην** εἰς τήν Ἀγρυπνίαν εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Καλλονῆς, τήν **21ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀθανασίου Μυτιλήνης, μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου καί Μιχαλουπόλεως (Τσεχίας) κ. Γεωργίου, τήν **28ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου εἰς Ἅγιον Χριστόφορον, τήν **29ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἀποστόλου Παύλου Καβάλας μετά τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου κ. Προκοπίου καί τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ξάνθης κ. Παντελεήμονος καί Δράμας κ. Παύλου, τήν **30ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἀποστόλου Ἀνδρέου εἰς Ἅγιον Ἀνδρέαν.

Ἐχοροστάτησε καί ὡμίλησε:
Τήν **11ην** εἰς τό Ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου εἰς Ἐλευθεράς, τήν **19ην** εἰς τήν Ἀγρυπνίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, τήν **20ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν καί εἰς τήν Λιτανείαν τῶν Λειψάνων τῶν ἐν Λέσβῳ Ἁγίων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, τήν **28ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν τοῦ Πανηγυρίζοντος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀποστόλου Παύλου Καβάλας, τήν **29ην** εἰς τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς Μπουζίνα Ἐλευθ/λεως.

Πραγματοποίησε:
Τήν **27ην** τήν μηνιαίαν Ἱερατικήν Σύναξιν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ν. Περάμου. Ἀκολούθησε τράπεζα εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ παρουσία τῶν Ἀρχῶν τῆς Περιοχῆς καί εὐχαριστήριος προσφώνησις τοῦ Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου π. Ἀθανασίου Παπαδάκη.

Παρέστη:
Τήν **2αν** εἰς τάς ἐκλογάς Ἡγουμένου καί Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Τιμίου Προδρόμου Νικησιάνης. Ἡγούμενος ἐξελέγη ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀθηναγόρας Ριγανάς καί μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Τσοκακτσίδης καί ὁ Μοναχός Πρόδρομος. Τό Περιοδικό μας χαιρετίζει μέ ἰδιαίτερη χαρά τήν ἐκλογή τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου καί εὔχεται πρός τόν Ὕψιστον ταῖς πρεσβείαις τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅπως ἀναδειχθεῖ ἡ Ἱερά μας Μονή Φάρος τῆς Ὀρθοδοξίας ὄχι μόνον στά ὅρια τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας ἀλλά καί εὐρύτερα.

Ἐβάπτισε:
Τήν **21ην** εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ταξιάρχου Μανταμάδου τόν Εὐστράτιο – Νεκτάριο τέκνον παλαιῶν πνευματικῶν τέκνων του, τήν **27ην** εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τήν θυγατέρα τοῦ Ἱεροδιακόνου Κωνσταντίνου Λουλούδη εἰς τήν ὁποίαν ἐδόθη τό ὄνομα Κυριακή.

Εὐλόγησε:
Τήν **14ην** εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τοῦ Ταξιάρχου Μανταμάδου μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου τόν Γάμον τῆς ἀνεψιᾶς του Μαρίας Τζαμτζῆ μετά τοῦ Εὐστρατίου Κοντογιάννη.

Ἐγκαινίασε:
Τήν **3ην** ἑστιατόριον εἰς Ν. Ἡρακλείτσαν.

Ἐτέλεσε:
Τήν **6ην** Τρισάγιον εἰς τό Κοιμητήριον Ἐλευθερουπόλεως.

Ἑορτή Λεσβίων Ἁγίων.

Στόν τάφο τοῦ ἀειμνήστου Ἀμβροσίου.

Θεία Λειτουργία πρός χάριν τῶν μαθητῶν.

Ἀπό τήν κουρά μοναχοῦ Προδρόμου.